

עליזונות, נקרא רפיה, וכשהוא באמצע האותיות נקרא דגש, האותיות הלו הן חיות, שנאמר בון ומהיות רצוא ושוב. רצוא בדges, ושוב ברפיה.

הברורים של האותיות שהן תלויות במחשבה, הן כמו הפגים, הנקדות תלויות בדיבור, האותיות תלויות במשמעותה, שבע זינים הם כמו זה: הָתֵּי יְהוָה, והוא ז', לא ארכיכם פגים, כמו זה: אותיות נקראות פגים, כמו זה: יהו"ה.

הדגים תלויים במחשבה של הלב והחומר, הנקדות בדיבור הפה, האותיות במעשה ההאיירם, ומאליו הנקדות וטעמי האותיות עשווה אותו סתומים ונגיד כesa טמיר עליון, ועליו נאמר אתה יהו"ה לעולם תשוב וכו'. מה זה אתה? אותו שנאמר בו יהו"ה אתה? אתה ארכיך, באותו רומי יידיהו נשא, ובשבילו נאמר למי נושאין כפים? לרום השמים. זהו ששתוב רומי יידיהו נשא. מי הוא? יוד' הה"א ואיזו ה"א, נאמר שהו"ה כ"ח מ"ה, כ"ח מ"ה, ועליו נאמר כ"ח מ"עשויה ה"גיד לעמו, והאי יהו"ה כ"ח פרקין דיידין דמלכא עלאה, דאיןון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, כבנויין דיחוקא עלאה, דאי יהו"ה אלהינו יהו"ה, יהו"ה, ובגין דאסטלך האי חילא מיישראל, נאמר בהון (aiccha און) וילכו بلا כת לפנוי רודף.

יוד' הה"א ואיזו ה"א, הן עשר אצבועות, שנאמר בהן יידי גלילי זהב, שביהם עשרים ושמונה פרקים, והן על מה שראה בראשית, אותיות של מעשה בראשיה, ומשום זה יהו"ה אלה"י אתה, ומהו אמה? אותו שנאמר בו נכוון ונהמן עומד באמצע, אך הוא דכתיב (ישעה כסאך מאז מעולם אתה. ומה זה נכוון? זה נאהמן יושב ונאהמן עומד באמצע. זהו שכתוב בחפאתה

דאמפר בהון (חזקאל א יד) והמית רצוא ושוב, רצוא בדges ושוב ברפיה.

בתוךו דאותו דאיןון פליין במחשבה, דאיןון בגונא דתגין, נקודין תלין בדיבור, אהו"ן תלין בעובדא, שבע זינין איןון בגונא דא הָתֵּי יְהוָה ז', לא ארכיכין פגין, דאיןון אטווון אהקרון פגין בגונא דא יהו"ה.

פגין תלין במחשבה דלאה ומוחא, נקודין בדיבור דפומה, אטווון בעובדא דאברין, ומאלין נקידין וטעמי ואטווון, עביד ההוא סתים זגניז קרסייא טמירא עלאה, ועליה אטמר (aiccha ה יט) אתה יהו"ה לעולם השובבו, Mai אתה, ההוא דאמפר ביה (ישעה כה א) יהו"ה אלה"י אתה ארוםך, בההוא דאמפר ביה (חבקיגו) רום ידיהו נשא, ובגינה אטמר למני נושאין פפים לרום השמים, הדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא, ומאי ניהו יוד' ה"א ואיזו ה"א, דאי יהו"ה ככמה פ"ח מ"ה, ועליה אטמר (דסמן"א) (תהלים קיאו) פ"ח מ"עשויה ה"גיד לעמו, והאי יהו"ה כ"ח פרקין דיידין דמלכא עלאה, דאיןון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, כבנויין דיחוקא עלאה, דאי יהו"ה אלהינו יהו"ה, יהו"ה, ובגין דאסטלך האי חילא מיישראל, נאמר בהון (aiccha און) וילכו بلا כת לפנוי רודף. יוד' הה"א ואיזו ה"א, איןון עשר אצבוען, דאמפר בהון (שיר ח יד) יידי גלייל זהב, דבហון כ"ח פרקין, דאיןון כ"ח אטווון בעובדא דבראשית, ובגין דאי יהו"ה אלה"י אתה, ומאי אתה, ההוא דאמפר ביה (תהלים אג ב) נכוון כסאך מאז מעולם אתה, ומאי נכוון, דא נאהמן יושב ונאהמן עומד באמצע, אך הוא דכתיב (ישעה כסאך מאז מעולם אתה. ומה זה נכוון? זה נאהמן יושב ונאהמן עומד באמצע. זהו שכתוב בחפאתה